1.4.

30 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰωάννῃ ἐπάρχῳ πραιτωρίων.
Θεσπίζομεν ταῖς κηδεμονίαις τῶν νέων, εἴτε τῆς πρώ-
της εἴτε τῆς δευτέρας εἶεν ἡλικίας, ἢ καὶ ἕτεροί τινες οἷς
ὁ νόμος δίδωσι κηδεμόνας, εἴπερ ἄχρι πεντακοσίων
χρυσῶν καὶ μόνον τὰ τῆς περιουσίας εἴη τῶν νέων,
μὴ τὴν τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν περιμένειν
χειροτονίαν μηδὲ δαπάναις μεγάλαις περιβάλλεσθαι,
τῶν ἀρχόντων ἴσως οὐδὲ ἐνδημούντων ταῖς πόλεσιν
ἐκείναις, ἐν αἷς προϊέναι τὴν κηδεμονίαν συμβαίνει,
ἀλλὰ παρὰ τῷ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκδίκῳ ἢ στρατηγῷ,
κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων παρὰ τῷ ταύτης iuridico,
ἅμα τῷ θεοφιλεστάτῳ ταύτης ἐπισκόπῳ ἢ καὶ δη-
μοσίοις προσώποις, εἴγε εὐποροίη τούτων ἡ πόλις,
γίνεσθαι τὰς χειροτονίας τῶν κηδεμόνων, ἐγγυητοῦ
τε πρὸς τὸ μέτρον τῆς οὐσίας διδομένου κατὰ τὴν
τῶν εἰρημένων προσώπων κρίσιν καὶ τῶν ἄλλων
ἁπάντων προϊόντων, ὁπόσα ἐπὶ τῶν κηδεμόνων
ἐγγυητοῦ τε πρὸς τὸ μέτρον[3] εἴθισται, μόνης τῆς
τῶν προσώπων ἐναλλαγῆς, παρ᾽ οἷς ταῦτα πράττε-
ται, διὰ τὸ τῶν νέων χρήσιμον ἀπὸ τῆς παρούσης
1 νομοθεσίας εἰσαγομένης. Πάντων δηλονότι ἐπὶ
μόνῃ δύο νομισμάτων δόσει πραττομένων, διόπερ
μάλιστα ἡ τοιαύτη τέθειται διάταξις· ποινῆς ἐπι-
κειμένης, εἴ τις πλέον λαβεῖν θαρρήσειεν ἢ ἀναβάλ-
λοιτο καταστῆσαι τὴν κηδεμονίαν ἐλπίδι μείζονος
κέρδους, καὶ οὐ μόνον τριπλάσιον ἀναδιδόντος πᾶν
ὅπερ ἂν λάβοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ φροντίσματος
2 ἀποκινουμένου. Ἡνίκα δὲ ἂν παρὰ ἐκδίκῳ γί-
νοιντο αἱ τῶν κηδεμόνων προβολαί, παρόντος καὶ
τοῦ θεοφιλεστάτου τῆς πόλεως ἐπισκόπου, ἐν αὐτοῖς
τοῖς τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀρχείοις ἀποτίθεσθαι
τὰ πραττόμενα θεσπίζομεν, ὥστε εἶναι διηνεκῆ τοῦ
πράγματος μνήμην καὶ μὴ παραπόλλυσθαι τοῖς τυ-
3 χοῦσι τῆς κηδεμονίας τὴν ἐντεῦθεν ἀσφάλειαν. Τῶν
ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως κηδεμονιῶν παρὰ
μόνῳ τῷ λαμπροτάτῳ πραίτωρι πραττομένων, καθ-
άπερ ἤδη νενομοθέτηται. *D. IIII k. Aug. Constan-
tinopoli post cons. Lampadii et Orestis.* [*a.* 531]

id est:

Idem A. Iohanni pp.

Sancimus in curationibus minorum, sive primae sive secundae aetatis sunt,
vel etiam ceterorum, quibus e lege curatores dantur, si facultates minorum
usque ad quingentos tantum solidos valent, non expectari creationem
a provinciae rectoribus procedentem neque magnis sumptibus eam
implicari rectoribus fortasse in illis civitatibus non. morantibus,
in quibus curationem procedere contingit, sed apud defensorem
vel praefectum illius urbis, in Alexandria apud iuridicum eius,
una cum eius religiosissimo episcopo vel etiam aliis publicis personis,
si quas civitas habet, creationes tutorum curatorumque fieri, ut fideiussor
secundum modum patrimonii ex sententia memoratarum personarum detur

ceteraque omnia procedant, quae in tutorum curatorumve et fideiussorum persona fieri solent, cum personarum tantum, apud quas ea fiant, mutatio propter minorum utilitatem praesenti lege inducatur.

1 ¶ Quae scilicet omnia sub datione duorum solidorum fiant: ideo enim potissimum haec constitutio inducta est: imminente poena, si quis plus accipere ausus est aut tutelam curaturamque ob maioris lucri spem constituere differt, ut non solum triplum totius summae quam accepit reddat, sed etiam ab administratione ipsa removeatur.

2 ¶ Cum vero apud defensorem nominatio tutorum curatorumve fit, praesente etiam religiosissimo civitatis episcopo, gesta in ipsis sacrosanctae ecclesiae archivis deponi sancimus, ut perpetua rei memoria sit neve iis qui sub tutela curave constituti sunt securitas quam inde habent pereat.

3 ¶ In hac autem magna urbe tutelae curatelaeque apud solum clarissimum praetorem constituantur, quemadmodum iam sancitum est.